

VÖRÖS ISTVÁN

Via Appia

Ne menekülj a feladat elől, mert
ha Jézus jön szembe és rád kiált,
a gyávaságod ettől lesz közismert.

Jézus jön szembe és sokat sejt;
tudni nem tud, de így is deprimált.
Ne menekülj a feladat elől, mert

a feladat benned magára ismert,
sokáig keresett, de végül megtalált.
A gyávaságod ettől lesz közismert,

törött fekete köröm és fehér fej,
ki látna át az öregedés luxusán?
Ne menekülj a feladat elől, mert

a végtelen síkja feléd lejt,
hogy meghalni mersz az is furcsaság,
a gyávaságod ettől lesz közismert –

hogy bátorságként is elismert,
de régtől nincs semmi belső arány.
Ne menekülj a feladat elől, mert
a gyávaságod ettől lesz közismert.

A test és lélek vitája

(csak az egyik beszél)

Nem vagyok olyan tökéletes, mint hiszem.
De persze mi is a tökéletesség?
És te se vagy. Ha maradhatnánk ennyiben?

Vagy győzz meg! Azon nyomban átveszem,
bár támad belőle némi nehézség.
Nem vagyok olyan tökéletes, mint hiszem,

hogyan lehetnék, amikor semmisen
állít meg. Határ a vékonyfelhős ég!
És te se vagy, ha maradhatnánk ennyiben,

se jobb, se rosszabb nálam semmiben,
de ha az volnál, máris nagy segítség,
nem? Vagyok olyan tökéletes, mint hiszem,

épp a tökéletlenség kell nekem,
abban majdnem jó vagyok, semmi kétség!
És te se vagy, ha maradhatnánk ennyiben,

rövidebb sokkal, mint a végtelen.
A tartalékaid mások felélték.
Nem vagyok olyan tökéletes, mint hiszem,
és te se vagy, ha maradhatnánk ennyiben!

A bőség: hiány

Támadt a könyvhiány miatt
a világban világhiány?
Nemolvasás-divat

nyitja a butaság-kapukat,
s rajtuk minden vackot kihány.
Támadt a könyvhiány miatt

sok meg nem értett pillanat,
erre minden magyarázat silány.
Nemolvasás-divat

és pénzre váltott hódolat,
ránc az olvasó homlokán.
Támadt a könyvhiány miatt

túl sok szó mégis, áradat,
nem értés a megértés során,
nemolvasás-divat,

bár nem olvasva olvas épp sokat,
ki átesik minden leírt szaván.
Támadt a könyvhiány miatt
nemolvasás-divat.

Mit teremtsünk?

Kár folyton egész világot találni ki,
és pár nap múlva lerombolni újra.
A félelem a félelmünket élvezi,

és jó neki, ha ettől rögtön jó neki,
a múltra úgy néz, mintha el se múlna,
kár folyton egész világot találni ki,

de a vágyak után hajtják a vágyai,
a múlt hullik a legkésőbb a múltba.
A félelem a félelmünket élvezi,

a közönynek is lehetnek igényei,
most köti őket művirág-csokorba.
Kár folyton egész világot találni ki,

az ember gyakran mégiscsak úgy képzeli,
a lakható ég bármitől megóvja.
A félelem a félelmünket élvezi,

átszámozza és bátorságként hirdeti
a sikerétől kicsit meghatódva.
Kár folyton egész világot találni ki,
a félelem a félelmünket élvezi.

Fehér eső

Az Isten jelenléte
itt érzékelhető.
Kis fényt képzelsz a térbe,

a kővé vált mesékbe
a régről itt maradt idő,
az Isten jelenléte.

Hogy ezt láttad, megérezte.
Léte itt elképzelhető.
Kis fényt képzelsz a térbe,

a butaság helyébe,
ki így megy őlébe.
Az Isten jelenléte

nem illik ám mesébe,
kemény, miként a kő.
Kis fényt képzelsz a térbe,

villog szép szélessége,
szítálva jön, fehér eső.
Az Isten jelenléte
kis fényt képzelsz a térbe.

KÁNTOR PÉTER

Egy hajó úszik

Mindig úgy izgulsz,
mindig úgy félek,
minek beszélek?
kinek beszélek?

Mindig állunk a parton,
nézünk előre,
mint egy végtelen
vadászmezőre.

Mindig reménység,
benne rémség,
szürke, felhős ég,
benne kékség.

Macska a farkát
kergeti körbe,
sárga falevél
hullik a földre.

Egy hajó úszik
a láthatáron,
mindig ott úszik,
akár egy álom.

IANCU LAURA

A túlerő

1997-ben néhány hónapig
háztartási kekszet ettem
nyári almával
    úgy mentem a szállásra mint
    gyökeret lépő borostyán
    dísznövény voltam aztán gaz
    úgy mentem mint
    koporsót kísérő szerető
    csak a szégyenem volt igaz
bokáig szúrt a kövek éle
mintha nekem nem fájt volna
minden megrajzolt vasárnap este
(papíromon kendőt ecetet csomagoltál
a lázas időkre)
    és hogy féltem átmenni parkokon
    talán falábú társaim
miatt
és hányszor lelt otthonra
    a halál három napja
    fél karácsonyfám alatt

Az üdvözlet

elpostázta anyám a keresztelési igazolást
levelében azt írta
az életnek mentem meg
csak hagyjam
hagyjam meghalni
sorolja
lám megtanított szenvedni
megfizetett a napszámosaknak
s hogy
kendős korától éjszakái nagyobbadnak
kétszer akkorák
mint azokat az óra képes elütni
aztán
a keze nem fog már
és nem hajlik a lába
csak a szája szabad még
de kinek panaszolja
negyvenéves kicsi árnyékleánya

Bakony felé

megmosom arcomat
ne lássanak szomorúnak
70 múltott anyám
ki mondja meg veréblábán
meddig jut el
meddig éhezteti
s tartja vissza
ház mögött kitérdelt imán
Bakony felé szökni kész
mákvirág szívem
          megesküdött az ég
nem tesz csodát velem
          te távolodsz s én mától
mától közeledem

Szerelem, történelem

nekem a péntek nem nagy
és nem fekete
de az út köves
sírkerti táblák a végébe
kockázatos behajtani
Európa-cipőd drágán adták
a fölsöpört utat járja
és oda húz a szíved is
ahol az aprószenteket
elszabadult zászló korbácsolja

ne vess csak nevesd ki szalmaszál hitem
ekkora szerelem nem kell nekem
ki megcsonkult Mohácsnál aztán 1764-ben hej
mivel adna rád fehér inget nyakkendővel